

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, declarat de avocatul Ion Popescu, în numele inculpatului

Cristea Serghei Ion, născut la 15 mai 1974 în Federația Rusă, locuitor al mun. Chișinău, str. Doina 150, ap. 3, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iunie 1994, în baza art. 15, 127, 43 Cod penal (1961), la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 septembrie 1996, în baza art. 96 alin. 1, 119 alin. 3 Cod penal (1961) la 4 ani închisoare, amnistiat în temeiul art. 2,4 al Legii nr. 972/XIII din 24 iulie 1996;

3) prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iunie 1998, în baza art. 119 alin. 3, 43 Cod penal (1961), la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani;

4) prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 septembrie 1999 și decizia Curții Supreme de Justiție din 19 aprilie 2010, în baza art. 42, 145 alin. (2) lit. b), k), 188 alin. (3), 39, 40 Cod penal (1961) la 17 ani închisoare.

*în instanța de fond: 22 ianuarie 2013 – 03 aprilie 2015,
în instanța de apel: 01 iunie – 23 septembrie 2015,
în instanța de recurs: 27 noiembrie 2015 – 03 februarie 2016.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din 03 aprilie 2015, Cristea Serghei a fost condamnat în baza art. 217⁵ alin. (1), 87 Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, transformate în 80 zile de închisoare, în baza art. 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de gestionarea legală a substanțelor narcotice sau psihotrope sau de a exercita asemenea activități pe un termen de 5 ani, în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, prin absorbirea pedepselor mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de gestionarea legală a substanțelor narcotice sau de a exercita asemenea activități psihotrope pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 03 aprilie 2015.

2. Instanța de fond a constatat că la 07 noiembrie 2012, aproximativ orele 13.00, Cristea S. aflându-se pe teritoriul Penitenciarului nr. 4, or. Cricova, unde execută pedeapsa sub formă de închisoare din 27 aprilie 1999, fiind suspectat de consum de droguri, prin ordinul nr. 98 din 07 noiembrie 2012 al șefului Penitenciarului nr. 4, or. Cricova, V. Corlăteanu, a fost escortat la Dispanserul Narcologic mun. Chișinău unde, conform procesului-verbal al examinării medicale nr. 9372 din 07 noiembrie 2012, la condamnatul Cristea S. s-a stabilit consecință a consumului de stupefiante – amfetamin, canabinoide.

Tot el, la 05 aprilie 2013, aproximativ ora 17.10, aflându-se în secția de primire-predare a deținuților din incinta Penitenciarului nr. 13, amplasat în str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, în timpul controlului corporal și a lucrurilor personale, efectuat în legătură cu transferul din Penitenciarul nr. 4, or. Cricova, de către colaboratorii Penitenciarului nr. 13 a fost depistat și ridicat un tub învelit în peliculă, în interiorul cărui se afla o masă vegetală de culoare verde, și un pachetel, în interiorul cărui se afla o substanță solidă de culoare cafeniu-deschis.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2194 din 25 aprilie 2013, masa vegetală de culoare verde reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțele narcotice neutilizate în scopuri medicale, obținută artizanal din plante de cânepă, cu masa totală, în stare uscată de 5,32 gr, care conform listei nr. 1, tabelul nr. 1 al substanțelor narcotice inutilizabile în scopuri medicale, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu modificările și completările din Hotărârea Guvernului RM nr. 43 din 26 ianuarie 2009, Hotărârea

Guvernului RM nr. 626 din 02 iunie 2006 și prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 se atribuie la cantități mari, iar substanța de culoare cafeniu-deschisă reprezintă heroină – substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale, cu masa totală a substanței narcotice de 0,25 gr., care conform listei nr. 1, tabelul nr. 1 al substanțelor narcotice inutilizabile în scopuri medicale aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu modificările și completările din Hotărârea Guvernului RM nr. 43 din 26 ianuarie 2009, Hotărârea Guvernului RM nr. 626 din 02 iunie 2006 și prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 se atribuie la cantități mari.

Tot el, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, intenționat a camuflat un tub învelit în peliculă, în interiorul cărui se afla o masă vegetală de culoare verde, cu miros specific, despre care știa cu certitudine că este marihuana și un pachetel, în interiorul cărui se afla o substanță solidă de culoare cafeniu-deschis, despre care știa cu certitudine că este heroină, și care la 05 aprilie 2013, aproximativ ora 17.10, a încercat să le introducă în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, însă nu și-a dus intenția până la capăt, din motiv că în cadrul percheziției corporale, au fost depistate și ridicate de către colaboratorii Penitenciarului nr. 13.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2194 din 25 aprilie 2013, masa vegetală, de culoare verde, ridicată la 05 aprilie de la inculpat, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțele narcotice neutilizate în scopuri medicale, obținută artizanal din plante de cânepă, cu masa totală, în stare uscată de 5,32 gr, care conform listei nr. 1, tabelul nr. 1 al substanțelor narcotice inutilizabile în scopuri medicale, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu modificările și completările din Hotărârea Guvernului RM nr. 43 din 26 ianuarie 2009, Hotărârea Guvernului RM nr. 626 din 02 iunie 2006 și prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 se atribuie la cantități mari, iar substanța de culoare cafeniu-deschisă reprezintă heroină – substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale, cu masa totală a substanței narcotice de 0,25 gr., care conform listei nr. 1, tabelul nr. 1 al substanțelor narcotice inutilizabile în scopuri medicale aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu modificările și completările din Hotărârea Guvernului RM nr. 43 din 26 ianuarie 2009, Hotărârea Guvernului RM nr. 626 din 02 iunie 2006 și prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 se atribuie la cantități mari.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorii Andrușca V. și Dimitriu V. au declarat că în cadrul percheziției în celula în care se deținea inculpatul, de pe raftul de pe perete a fost ridicat un pachetel cu o masă vegetală, de culoare verde, asemănătoare marihuanei. A fost întocmit proces-verbal, ulterior inculpatul fiind condus la expertiză.

Martorii Popa I. și Gușan V. au relatat că în cadrul percheziției corporale amănunțite, s-a depistat asupra inculpatului un tub de 5 ml., cu o substanță de culoare cafenie, care a fost transmis pentru efectuarea expertizei.

Potrivit procesului-verbal de examinare medicală nr. 9372 la inculpat s-a stabilit consecință a consumului de stupefiante – amfetamin, canabinoide.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul foto, prin care s-a ridicat un tub de la seringă, în care se afla o substanță vegetală de culoare verde, procesul-verbal de percheziție, raportul de expertiză prin care s-a constatat că masa vegetală uscată, mărunțită, presată, de culoare verde, prezentată spre cercetare, care a fost depistată la 05 aprilie 2013, în timpul percheziției corporale la inculpat de către angajații Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, pe care a predat-o benevol, reprezintă marihuana. Marihuana se atribuie la substanțele narcotice de origine vegetală, neutilizate în scopuri medicale, obținută din plante de cânepă. Masa substanței narcotice – marihuana, în stare uscată, prezentată la cercetare, constituie 5,32 gr. Substanța solidă de culoare cafeniu-deschisă, pachetul de hârtie, o parte a cărui este acoperită cu staniol de culoare argintie, reprezintă heroină – substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, ca consumul ilegal de substanțe narcotice, săvârșit pe teritoriul penitenciarelor, în baza art. 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, ca prelucrarea, păstrarea și transportarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace, persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții mari.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de caracterul și gravitatea infracțiunilor comise, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana inculpatului, că infracțiunile au fost săvârșite în stare de recidivă periculoasă, că pedeapsa anterior stabilită a fost insuficientă pentru corectarea inculpatului, că mărimea pedepsei pentru recidivă periculoasă nu poate fi mai mică de cel puțin 2/3 din mărimea celei mai aspre pedepse prevăzute de articolele infracțiunilor incriminate, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Ion Popescu a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Apelantul a indicat că acuzarea nu a administrat și nu a prezentat probe concludente și pertinente, care ar demonstra vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate.

Urmărirea penală a fost efectuată superficial și cu încălcări flagrante ale procedurii penale.

Din depozițiile martorilor Andrușca V., Dimitriu V., Popa I., Gușan V. și Tanas A., toți colaboratori de poliție, care au efectuat investigațiile pe ambele episoade, rezultă că aceștia sunt direct cointeresați de a-și susține și menține investigațiile, și de a-și îndreptăți acțiunile ilegale întreprinse pe cauza dată.

Declarațiile acestor martori nu corespund circumstanțelor reale și probelor dobândite în cadrul anchetei judiciare și în nici un mod nu indică direct că inculpatul ar fi fost implicat în comiterea infracțiunilor imputate. Totodată, martorii acușării au dat declarații diferite.

Astfel, aceste circumstanțe înlătură caracterul penal al faptei incriminate inculpatului, în acțiunile acestuia lipsind vinovăția, ca element obligatoriu al componenței de infracțiune.

Instanța de fond a apreciat eronat legea material-penală și probele administrate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Cristea Serghei a fost achitat în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Tot el, a fost condamnat în baza art. 217⁵ alin. (1) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și în baza art. 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de gestionarea legală a substanțelor narcotice sau psihotrope pe un termen de 5 ani.

Conform art. 84 Cod penal, prin absorbirea pedepsei mai blânde de pedeapsa mai gravă, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de gestionarea legală a substanțelor narcotice sau psihotrope pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 23 septembrie 2015, deducându-se durata aflării în arest preventiv din 03 aprilie 2015 până la 23 septembrie 2015.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, însă vinovăția acestuia a fost dovedită prin probele administrate, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele și combat argumentele apărării.

Fiind audiat în instanța de apel, inculpatul a recunoscut pe deplin vina privind consumul ilegal al substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarului.

Totodată, vinovăția acestuia a fost dovedită și prin declarațiile martorilor Andrușca V., Dimitriu V., Popa I., Gușan V. și Tanas A., procesul-verbal de examinare medicală nr. 9372 al inculpatului, prin care s-a stabilit consecința a consumului de stupefiante – amfetamin, canabinoide, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul foto, prin care s-a ridicat un tub de la seringă, în care se afla o substanță vegetală de culoare verde, procesul-verbal de percheziție, raportul de expertiză prin care s-a constatat că masa vegetală uscată, mărunțită, presată, de culoare verde, prezentată spre cercetare, care a fost depistată la 05 aprilie 2013, în timpul percheziției corporale la inculpat de către angajații Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, pe care a predat-o benevol, reprezintă marihuana. Marihuana se atribuie la substanțele narcotice de origine vegetală, neutilizate în scopuri medicale, obținută din plante de cânepă. Masa substanței narcotice – marihuana, în stare uscată, prezentată la cercetare, constituie 5,32 gr. Substanța solidă de culoare

cafeniu-deschisă, pachetul de hârtie, o parte a căruia este acoperită cu staniol de culoare argintie, reprezintă heroină – substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale.

Instanța de apel a exclus din învinuire calificativul ”cu utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă”, ca fiind nedovedit.

La fel, a statuat că nu au fost prezentate probe care ar demonstra că inculpatul a încercat să transmită substanțele narcotice persoanelor deținute în penitenciar, adică comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont că infracțiunile comise de inculpat se atribuie la categoria celor ușoare și mai puțin grave, de lipsa circumstanțelor atenuante, că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, de personalitatea acestuia și atitudinea lui față de cele comise, concluzionând că corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

Totodată, aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal nu este posibilă, din motiv că instanța de fond nu s-a expus referitor la aceasta și în cazul dat instanța de apel îi va înrăutăți inculpatului situația în propriul apel, urmând ca asupra acestei chestiuni să se expună judecătorul de instrucție.

5. Avocatul Ion Popescu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că hotărârile adoptate au fost emise în baza unor probe contradictorii, bazate pe presupuneri, lipsind dovezi incontestabile ce ar confirma vinovăția inculpatului, acuzarea neprezentând probe în acest sens.

Din depozițiile martorilor Popa Iu., Gușan V. și Tanas A., toți colaboratori de poliție, care au efectuat investigațiile în acest caz, rezultă că aceștia sunt direct cointeresați de a-și susține și menține investigațiile, și de a-și îndreptăți acțiunile ilegale întreprinse pe cauza dată.

Declarațiile acestor martori nu corespund circumstanțelor reale și probelor dobândite în cadrul anchetei judiciare, și în nici un mod nu indică direct că inculpatul ar fi fost implicat în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, aceste circumstanțe înlătură caracterul penal al faptei incriminate inculpatului, în acțiunile acestuia lipsind vinovăția, ca element obligatoriu al componenței de infracțiune, inculpatul urmând a fi achitat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care prevăd, inclusiv, următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul instanței de apel, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi încadrarea juridică corectă a faptei în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6, 8) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, martorilor Andrușca V., Dimitriu V., Popa I., Gușan V. și Tanas A., procesul-verbal de examinare medicală nr. 9372 al inculpatului, prin care s-a stabilit consecința a consumului de stupefiante – amfetamin, canabinoide, procesele-verbale de cercetare la fața locului și de percheziție a inculpatului, prin care au fost depistate și ridicate respectivele substanțele narcotice, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2194 din 25 aprilie 2013, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Este de observat că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse

la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, în privința inculpatului Cristea Serghei Ion, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco